

ศิลปะ สร้างสุข

ศิลปะสร้างสุข วัฒนธรรมสามสายใย ภูมิปัญญาไทยยั่งยืน

จุลสารแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ (สสส)

ฉบับที่ 1 เดือนกรกฎาคม 2555

www.artculture4health.com

โครงการ "เล่าเรื่องโก"

- เปิดปมลับ จักกลโก
เรื่องสั้น นพิ่งสัน สกรอเร กับ
"เล่าเรื่องโก"
หน้า 3
- "โก ="
กับนานาทัศนะคนดัง
หน้า 5
- ทุกบ้านคือเทศกาล
ทุกที่คือหอศิลป์
หน้า 10
- รวมพลังเครือข่าย
"ศิลป์สร้างสุข"
เปลี่ยนแปลงเพื่อชุมชน
หน้า 16

แมงโก

สนใจนำชิ้นในโครงการ "เล่าเรื่องโก" ติดต่อที่ kongshortfilm@gmail.com

จุลสาร
"ศิลป์สร้างสุข"
ฉบับปรับโฉมใหม่
จาก "s หิ้น"

size 17.5 x 25.5 cm.

เปิดบ้านศิลปสร้างสุข

Content

ได้ฉบัปฐมฤกษ์แล้วสำหรับจุลสาร “ศิลปสร้างสุข” จุลสารแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ ศสส. ฉบัปนั้นนอกจากจะมีเรื่องราวความเคลื่อนไหวในกิจกรรมภายใต้การทำงานของเครือข่ายศิลปินเพื่อการปฏิรูปมาฝากแล้ว ยังมีารขับเคลือ่นที่เชื่อมโยงการทำงานของแผนงานฯ ในปี 2555 มาฝากด้วย ติดตามได้ในฉบัปฉบัป

นอกจากเรื่องราวที่เข้มนั้นแล้ว ในปีนี้ ศสส. ยังมีโลโก้ประจำแผนงานออกมาใหม่ ทั้งยังมีโลแกนประจำแผนงานใหม่ด้วยว่า “ศิลปสร้างสุข วัฒนธรรมสานสายใย ภูมิปัญญาไทยยั่งยืน” ซึ่งคำว่า “ศิลปสร้างสุข” นั้นคือ การใช้ศิลปะไม่ว่าจะเป็นแขนงใดก็ตาม มาเป็นตัวกลางในการสร้างสุขภาวะให้กับปัจเจกบุคคลให้กับชุมชน สังคมในทุกๆ มิติ ซึ่ง “ที่ใดก็ตามที่มีศิลปะ ที่นั่นมีความอ่อนโยน นุ่มนวล มีความสุข” เสมอ

“วัฒนธรรมสานสายใย” คือการดึงเอารากเหง้า อัตลักษณ์ของชุมชน ความเป็นชาติพันธุ์ ของดีที่มีอยู่ ศิลปวัฒนธรรมของความเป็นสังคมไทยมาช่วยเชื่อมโยงคนคนหม่มากเข้าด้วยกัน สานสัมพันธ์เชื่อมโยงจิตใจ สร้างสุขให้เกิดขึ้นด้วยตัวตนของชุมชนโดยแท้จริง

ส่วน “ภูมิปัญญาไทยยั่งยืน” เป็นการมองในเรื่องของการขับเคลื่อนสื่อภูมิปัญญาไทย องค์ความรู้ในการขับเคลื่อนเพื่อนำไปสู่ความยั่งยืนที่แท้จริง คือ การขับเคลื่อนด้วยความรู้ การขับเคลื่อนด้วยปัญญา การขับเคลื่อนการทำงาน ซึ่งทาง ศสส. วางไว้เป็นเรื่องของ “สามเหลี่ยมเข้ยนภูเขา” คือการดึงผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียหรือชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการผลักดันนโยบายที่สำคัญโดยใช้สื่อศิลปวัฒนธรรมมาเป็นเครื่องมือหลักสำคัญนั่นเอง

ทั้งหมดนี้เป็นก้าวแรกของการทำงานเพื่อมุ่งสร้างการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสร้างเสริมสุขภาพทั้งในระดับปัจเจก ชุมชน สังคม โดยใช้คุณค่าและอัตลักษณ์ของสื่อศิลปวัฒนธรรมให้เข้าถึงทั้งความจริง ความดี ความงาม และความสุข พัฒนาศักยภาพภาคีเพื่อการเปลี่ยนแปลง ในปี 2555 นี้ ติดตามการทำงานและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้ที่

website: www.artculture4health.com
facebook: www.facebook.com/art.culture4h
twitter: www.twitter.com/art_culture4h ครับ

ดนัย หวังบุญชัย

ผู้จัดการแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ ศสส.

แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ

โลโก้ใหม่

12

18

2 เปิดบ้านศิลปสร้างสุข

3 เรื่องเด่นประจำฉบับ

เปิดปมลับ จักรกลอง “เล่าเรื่องโง่ง” ผ่านเรื่องสั้น หนึ่งสั้น ละครเร่

6 รายงานพิเศษ

โง่ง = กับ นานาทัศนะคนดัง

8 ส่งต่อความสุข

ลานประสานใจ

10 สุขเล่าเรื่อง

ทุกบ้านคือแกลเลอรี ทุกที่คือหอศิลป์

12 ศิลปสร้างสุข

“เมื่อฝ้ายถูกโง่ง” (ไม่พะยุงต้นเดียว)

14 เก็บยิ้มปันสุข

สะกดรอยคราเม

16 สุขสร้างได้

รวมพลังเครือข่าย “ศิลปสร้างสุข”

เปลี่ยนแปลงเพื่อชุมชน

18 ส่งต่อความสุข

“น้ำลอดใต้ทราย” & “ไม้ค้ำโพธิ์”

20 บอกกล่าวเล่าสุข

21 เก็บตมาฝาก

22 คนสร้างสุข

แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ ศสส.

128/409 ชั้น 37 อาคารพญาไท พลาซ่า ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทร 02-612-6996-7 ต่อ 101 โทรสาร 02-612-6996-7 ต่อ 107

www.artculture4health.com

เปิดปมลับ จับกลโกง “เล่าเรื่องโกง”

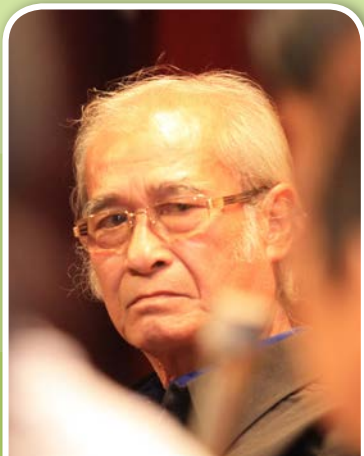
ผ่านเรื่องสั้น หนังสือ สະครรเ ปลุกกระแสสังคมเท่าทันการโกง

เรื่องโดย : รรรรร

องค์การเพื่อความโปร่งใสนานาชาติระบุว่า **ประเทศไทย** มีการโกงติดอันดับที่ 80 จาก 182 ประเทศ ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (เอแบคโพลล์) สสำรวจพบว่า คนไทยมองว่า **รัฐบาลทุกรัฐบาลมีการทุจริตคอร์รัปชันทั้งนั้น และถ้ามีการทุจริตคอร์รัปชันแล้วทำให้ประเทศชาติรุ่งเรืองประชาชนกินดีอยู่ดี ตนเองได้รับประโยชน์ด้วย ก็มีการยอมรับได้สูงถึง 64.5 %**

จากผลการสำรวจดังกล่าวเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าสังคมไทยมีความไม่เป็นธรรมและความเหลื่อมล้ำเพิ่มขึ้น

“...มันโกงขบิโกงซ้อนโกงซ้อนเงื่อน โกงจนเหมือนไมโกงก็โกงได้ กลายเป็นความถูกต้องของคนไทย โกงกันเถิดโกงเข้าไว้จะได้ดี ...นี่คือความหายนะของประเทศ เมืองผีแปรตทเรศส์ตัวสุดบดสี ต้องรวมแรงพอเราเข้ารวี ร่วมต่อดีเหล่าแมลงทวกแมงโกง!”

กวีเรื่อง “แมงโกง”
โดย อ.เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

เมื่อสังคมทุกวันนี้มองว่า “การโกง” เป็นเรื่องที่ยอมรับได้ และนับวันยิ่งฝังรากลึกลงสู่สังคมไทยอย่างแนบเนียนขึ้น เครือข่ายศิลปินเพื่อการปฏิรูป สำนักงานปฏิรูป แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ ศสส. ร่วมกับ สมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย กองทุนศรีบูรพา สมาคมผู้กำกับภาพยนตร์ไทย หอการค้าไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และศูนย์คุณธรรม จัดโครงการ “เล่าเรื่องโกง” เเท่าทันการโกง (Corruption Literacy) ผ่านศิลปิน “เรื่องสั้น” “หนังสือสั้น” และ “ละครเร่” เพื่อปลูกและปลุกกระแสสังคมต้านโกงขึ้น โดยมี

11 นักเขียนมีอาชีพร่วมโครงการ อาทิ *อัศศิริ ธรรมโชติ, คุณหญิงวิวิตา ดิถียนต์ (ว.วินิจฉัยกุล), ชาติ กอบจิตติ, ประภัสสร เสวิกุล, ไพฑูรย์ ธัญญา, วินทร์ เลียววาริณ, ปินหลา สันกาลาศีรี, เรวัตร์ พันธุ์พัฒนา, ปราปดา หุ่น, วัชร สัจจะสารสิน และอุทิศ เหมะมูล*

11 ผู้กำกับภาพยนตร์ร่วมโครงการ มี *เป็นเอก รัตนเรือง, นนทรี นิมิบุตร, บัณฑิต ทองดี, ก้องเกียรติ โขมศิริ, อรุพงษ์ รักษาสิทธิ์, ธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์, โสภณ ศักดาพิศิษฐ์, พิมพ์กา ไทวาระ, ทราญ เจริญปุระ, ชาคร ไชยปรีชา และอนุชัย ศรีจรูญฟูทอง*

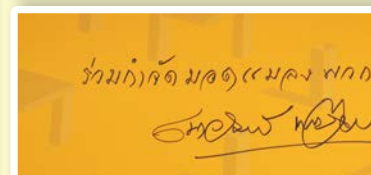
ทั้งนี้ยังมีผู้กำกับภาพยนตร์สั้นรุ่นใหม่ นักเขียนผู้มีไฟ ส่งผลงานเรื่องสั้นเข้ามาอีก 11 เรื่อง หนังสือสั้น อีก 10 เรื่อง รวมเป็นมีเรื่องสั้น 22 เรื่อง และหนังสือสั้นทั้ง 20+1 เรื่อง ที่จัดแสดงผลงานและประกาศรางวัลในการประชุมสมัชชาปฏิรูประดับชาติ ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 30-31 มีนาคม และ 1 เมษายน ที่ผ่านมา ณ ศูนย์นิทรรศการและการ

โครงการ “เล่าเรื่องโกง”

เท่าทันการโกง
(Corruption Literacy)
ผ่านศิลปิน เรื่องสั้น
หนังสือ สละครี

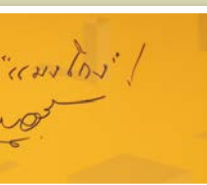
ประชุมไบเทคบางนา จากนั้นมีการฉายโรงภาพยนตร์ชั้นนำอย่าง เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ 1 สัปดาห์ เพื่อให้ผู้ที่สนใจได้เข้าชม และจะมีการเผยแพร่ทางทีวีสาธารณะ หรือฟรีทีวี เคเบิลทีวี ในเดือนกรกฎาคม จากนั้นทั้งละครเร่ จากกลุ่มเด็กรักป่า จ.สุรินทร์, หนังสือ ตลอดจนผลงานเขียนที่จัดพิมพ์แล้วไป Road Show และเผยแพร่สู่สถานศึกษา ชุมชนต่างๆ ให้ “เท่าทันการโกง” ทั่วประเทศ

อ.เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ บอกว่า การโกง การทุจริตคอร์รัปชันมีให้เห็นกันจนชินตาในสังคมปัจจุบัน และคนส่วนหนึ่งดูเหมือนจะยอมรับได้กับสิ่งที่เกิดขึ้น トラบใดที่ค่านิยมเรื่องของการโกงยังไม่มีการปูพื้นให้ถึงจิตสำนึก เชื่อว่าอนาคตของประเทศน่าเป็นห่วง ซึ่งหากจะจำแนกประเภทของการโกงที่เห็นกันบ่อยๆ สามารถจำแนกได้ 3 ประเภท คือ 1. โกงแบบดื้อตาใส คือโกงกันซึ่งหน้าเหมือนศรีธนญชัย 2. โกงแบบใช้ตัวช่วย ไม่ว่าจะเป็นโครงการพนัน โกงข้อมูลข่าวสาร และ 3. โกงแบบมวยล้มล้มคนดู คือรู้กัน ฮั้วกัน แต่ชาวบ้านไม่รู้ เป็นต้น

“นี่คือครั้งแรกที่ศิลปินมารวมตัวกันเพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ช่วยกันกระตุ้นสังคมให้เห็นมุมมองต่างๆ ของการโกง รู้เท่าทันการคอร์รัปชันในสังคมไทย รู้จักการปฏิเสธการคอร์รัปชันและมีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวมสูงขึ้น ผ่านหนังสือ เรื่องสั้นที่จะเข้าถึงประชาชนได้มาก และในที่สุดจะสามารถก่อให้เกิดเป็นเครือข่ายคนวรรณกรรม ทำหนังสือ และละครเร่ ที่ต่อต้านการคอร์รัปชันในอนาคตได้” อ.เนาวรัตน์ กล่าว

และเพื่อให้สังคมได้มีส่วนร่วมในการแจ้งเบาะแสรื้อราวการโกงที่พบเห็น จึงได้มีการเปิดสายด่วนต้านโกงขึ้นผ่านตู้ ปณ. 50 ปณ.ร.ราชเทวี กรุงเทพมหานครขึ้น เพื่อส่งเรื่องโกงที่พบเห็น ซึ่งหากเบาะแสที่ส่งมาเป็นเรื่องของการกระทำความผิดจะมีการส่งไปให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.), สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กระทรวงยุติธรรม (ป.ป.ท.) , สำนักนายกรัฐมนตรี และพร้อมกับการทำเป็นฐานข้อมูลเพื่อเป็นการรวบรวมเรื่องราวที่แจ้งเบาะแสไว้เพื่อดำเนินการต่อไป นอกจากนี้ยังมีการเปิดบัญชี “โครงการเครือข่ายศิลปินต้านโกง” ขึ้นเพื่อเป็นกองทุนในการผลิตสื่อรณรงค์และวิธีการรณรงค์ในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้เข้าถึงสังคมได้อย่างกว้างขวางทั่วประเทศอีกด้วย ซึ่งผู้ที่อยากเป็นส่วนหนึ่งในการร่วมต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันร่วมกับเครือข่ายฯ สามารถร่วมสนับสนุนผ่าน ธนาคารกรุงไทย สาขาอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ เลขที่บัญชี 007-0123-594 ได้ด้วยอีกหนึ่งช่องทาง

กวี “แมงโกง”

บ้านเมืองเราเซซ่วนล่วนพรนโพรง
มอดแมลงแมงโกงมันกัดกร่อน
ให้เห็นดึกบริยาที่ตาบอน
ล่วมอภรณ์อำพรางไม่ระคางเคื่อง

ตราบที่ยังเอาเงินขึ้นเป็นใหญ่
มันก็โกงกันไปได้ทุกเรื่อง
ทั้งการงานการบ้านจนการเมื่อง
กระทั่งเรื่องเลือกตั้งกยงโกง

คำประชาธิปไตยใช้แอบอ้าง
ล่วนปากก้อย่างใจอย่างอยู่ผางโผง
ตั้งตาขังตาตั้งมะเร็งมะโรง
แต่ล่วนตะตั้งโหน่งโกงกันไป

มันโกงซบิโกงซ้อนโกงซ้อนเงื่อน
โกงจนเหมือนไม้โกงก็โกงได้
กลายเป็นความถูกต้องของคนไทย
โกงกันเถิดโกงเข้าไว้จะได้ดี

นี่คือความหายนะของประเทศ
เมืองผีเปรตทรศลสัตว์สุดบัดสี
ต้องรวมแรงผองเราเข้ารวัว
ร่วมต่อตีเหล่าแมลงพวกแมงโกง !

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์
ประธานคณะกรรมการ
เครือข่ายศิลปินเพื่อการปฏิรูป

“โกง” =

กับ นานาทัศนะคนดัง

เรื่องโดย : รรรรรร

“การโกง ก็เหมือนเป็นมะเร็ง ...มะเร็งที่กัดกินสังคม กัดกินทั้งจิตใจ สติปัญญา เศรษฐกิจทุกๆ ทาง ที่ทำให้ประเทศอ่อนแอลง”

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์ ประเวศ วะสี
ประธานคณะกรรมการสมัชชาปฏิรูปประเทศ

“ร่วมกำจัดมอดแมลงพวก “แมงโกง”

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์
ประธานคณะกรรมการ
เครือข่ายศิลปินเพื่อการปฏิรูป

การคบคนดี ทำให้สังคม
เป็นสุข “คนโกงไม่คบ”

ศิรินา โชควัฒนา
ปวโรฬารวิทยา
ประธานคณะกรรมการนักธุรกิจ
สตรี ทหารค้าไทยนายกสมาคม
สหพันธ์สตรีเพื่อสตรี

“โกง มีความหมายกว้างกว่า
เรื่องทุจริตคอร์รัปชัน เป็น
เหมือนการโกงชาติ โกง
แผ่นดิน โกงหลวง โกง
ราชการ ซึ่งนั่นเป็นเหมือนสิ่ง
ชั่วร้ายที่คอยกัดกร่อนประเทศ”

นพ.วิชัย โชควิวัฒน์
รองประธานเครือข่ายศิลปินเพื่อการปฏิรูป

“การทุจริตคอร์รัปชันคือการ
ยึดครองอำนาจ การรวบ
อำนาจ เพื่อใช้อำนาจในการ
ฉ้อราษฎร์บังหลวง”

รสนา โตสิตระกูล
สมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร

“โกงคือมิดหนึ่งของโจร”

ประยอม ชองทอง
กองทุนศรีบูรพา

“แค่คิดว่าจะโกงก็ผิดแล้ว”

ชัยภกร แสงกระจ่าง
ที่ปรึกษาสมาคมนักเขียน
แห่งประเทศไทย

“ทำผิดโดยตั้งใจหรือเจตนา
คือ โกง”

ประสาธ พงษ์ศิวกาย
ประธานคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตแห่งชาติ (ปปช.)

“การทุจริตคอร์รัปชัน เป็นการฉ้อราษฎร์บังหลวง การโกงงบประมาณแผ่นดิน โกงเศรษฐกิจ โกง
ด้วยนโยบาย”

ประสงค์ เลิศรัตนวิสุทธิ์
อดีตนายกสมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย

“โกง คือ การเอาเปรียบ ไม่
เสมอภาค ไม่มีมาตรฐาน”

แก้วสรร อดิโพธิ
อดีตเลขาธิการ
คณะกรรมการตรวจสอบ
การกระทำที่ก่อให้เกิดความ
เสียหายแก่รัฐ (คตส.)

“การโกงเกิดขึ้นเพราะ...
“ความโลภ” ”

คมสัน นันทจิต สถาปนิก
นักเขียนเรื่องสั้น นักแสดง
และพิธีกรรายการโทรทัศน์

“สิ่งที่น่ากลัวกว่าการคอร์ปชั่น
คือการทำผู้คนในสังคมเห็นว่า
มันเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาได้”

อุรุพงษ์ รักษาสัตย์
ผู้กำกับสวรรณคบ้านนา

“วงจรกิจกรรมทุจริตเกิดจากการ
เข้าสู่อำนาจ เพื่อหาผล
ประโยชน์ตน ผลประโยชน์
ชาติ ผลประโยชน์ทับซ้อน นั่น
คือ กิเลส นำพาไปสู่ การโกง”

พระรักเกียรติ สุขธนะ
อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี 7 สมัย
และอดีตรัฐมนตรี 5 สมัย

“การไม่พูดความจริง คือการ
โกงชนิดหนึ่ง”

ธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์
ผู้กำกับฮักนะ สารคาม

“โกง” ทำให้คนเราโดนรูล้ำ
โดนเอาเปรียบ และเสีย
โอกาสจากบางสิ่งบางอย่างที่
เกิดขึ้นรอบตัว ในชีวิตปกติ
คนเราก็เสียโอกาสอยู่แล้ว เมื่อ
โดน “โกง” ก็ยิ่งเสียโอกาส ทำให้
“โอกาส” ที่ควรมีมันหมดไป

อนุชัย ศรีจรูญพุ่มทอง
ผู้กำกับหนังโฆษณา

“หนทางไปสู่ความสำเร็จไม่
เคยมีคำว่า ‘โกง’ ”

พิมพ์กา ไตวิระ
ผู้กำกับคืนไร่เงา

ขึ้นชื่อว่า “โกง” จะเรื่องเล็ก
หรือเรื่องใหญ่ก็เลวร้าย
พอกัน

โสภณ ตักดาพิศิษฐ์
ผู้กำกับลัดดาแลนด์

“การโกงคือการมาตัดตอน
...ที่จะนำมาซึ่งความไม่
ยุติธรรม ความขัดแย้ง และ
ปัญหาต่างๆ แก่สังคม”

พัฒนะ จิรวงศ์
อัครจริยภาพยนตร์

“การโกงอยู่ในธรรมชาติของมนุษย์... ที่เราเองก็อาจไม่รู้ตัว”

ทราย เจริญปุระ - ชาคร ไชยปรีชา
ผู้กำกับรักจัดหนัก

ลานประสานใจ

สิ่งนั่งลายใหม่

แสงไฟส่องสว่างทางเดิน

หลังคาถักนิตยภัณฑ์ลานกิจกรรม

โต๊ะ-เก้าอี้ใหม่เพื่ออ่านหนังสือและนั่งคุยกันของคนในชุมชน
พื้นที่หน้าศาลเจ้าเป็นลานประสานใจ

เรื่องโดย : รรรรร

นี่

คือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชุมชน
จอมสมบурณ์ ชุมชนไทย-จีน ขนาดเล็กที่มีความเก่าแก่ อาคาร
ส่วนใหญ่เป็นอาคารพาณิชย์ยาวต่อเนื่อง ทำให้ไม่มีพื้นที่ส่วน
กลางในการทำกิจกรรม นอกจากบริเวณลานหน้าศาลเจ้า
ติง ที่เปรียบเสมือนศูนย์กลางของชุมชนที่ทำให้คนในชุมชน
มีโอกาสพบปะพูดคุยและมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน แต่เมื่อเวลา
ผ่านไป ลานชุมชนกลับถูกทอดทิ้งให้ทรุดโทรม สกปรกเต็ม
ไปด้วยขยะนานาชนิด อีกทั้งยังมีสภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมกับ
การใช้งาน...

เมื่อเหมียว-นางสาวกคดี ประพันธ์บัณฑิต, แอ้-
นางสาวรศนา รุ่งนิรันดร์พร และเอก-นายเกรียงไกร
เชี่ยวชาญสวัสดิ จากทีม Like สาระ เจ้าของรางวัลชนะเลิศ
จากการประกวดในโครงการดีไซเนอริว ตอน ดีไซน์บิงส์
ชุมชนบิงส์ ได้นำวิธีการออกแบบเข้ามาพัฒนาอัตลักษณ์ของ
ชุมชน สร้างสรรค์ พัฒนาสิ่งที่มีอยู่ในชุมชนให้น่าสนใจ มี
มูลค่าและสามารถกระตุ้นแรงบันดาลใจให้กับชุมชนอยาก
เปลี่ยนแปลงชุมชนด้วยชุมชนเอง ทั้งใช้เป็นศูนย์กลางในการ
เชื่อมประสานทุกช่วงวัยที่แตกต่างกันให้กระชับแน่นแฟ้น
สามัคคีกันมากขึ้น คล้องกับชื่อของโครงการที่ว่า
“ลานประสานใจ” ให้เกิดขึ้นจริงเป็นรูปธรรม

Notice
งานนี้ สำคัญ

การประสานใจเริ่มต้นด้วยกิจกรรมที่มีศิลปะเป็นตัวกระตุ้นให้คนทุกช่วงวัยในชุมชน โดยเฉพาะเด็กเข้ามามีส่วนร่วมทั้งทาสี วาดรูปบนผนัง กำแพง เศษไม้ ขวดพลาสติกและอื่นๆ ทั้งเลื่อยไม้ ตอกตะปู ประดิษฐ์โต๊ะเก้าอี้ กระดาษต้นไม้ กล้องใสหนังสือ ตู้จดหมาย ฯลฯ ทั้งเก็บกวาด พัฒนาและปรับปรุงลานรกร้างหน้าศาลเจ้าของชุมชนให้ฟื้นคืนชีวิตอีกครั้ง ด้วยพลังของคนในชุมชนเอง เป็นการปลูกฝังความเป็นวิศวกรชุมชน ช่างชุมชนไปด้วยทางอ้อม

ตามมาด้วยการตั้งของดีที่มีอยู่ในชุมชนโดยเฉพาะเรื่องของอาหารการกิน อย่างเส้นก๋วยเตี๋ยวจากโรงงานในชุมชน และลูกชิ้นสูตรเด็ดมาสร้างให้เป็นอัตลักษณ์ชุมชน ด้วยการจัดให้มีกิจกรรม “จิว จาน แจ่ว” ให้เด็กและผู้ใหญ่ได้จับคู่กันแล้วคิดเมนูสุดแจ่วขึ้นมาโดยมีวัตถุดิบที่เป็นเส้นก๋วยเตี๋ยวและลูกชิ้นจากชุมชน มาสร้างสรรค์เมนูเด็ดขึ้นมา เมนูไหนถูกใจคนในชุมชนก็จะกลายเป็นสุดยอดเมนูของชุมชนจอมสมบูรณืไปทันที

นอกจากนี้เพื่อความยั่งยืนในการทำกิจกรรม นางสาวกวดิ ประพันธ์บัณฑิต บอกว่าทางโครงการได้ทำหลังคาเอาไวให้กับชุมชนด้วยการออกแบบให้พับเก็บได้ และสามารถกางใช้งานได้ทุกครั้งที่ต้องการทำกิจกรรมหรือกันแดดกันฝน เหมาะสำหรับคนในชุมชนออกมาพบปะพูดคุยและใช้งานได้อย่างเหมาะสมด้วย

นี่คือสุดยอดผลผลิตที่ได้จากโครงการประกวดการออกแบบเพื่อชุมชน ดีไซน์ฮีโร่ ตอน ดีไซน์ปิ้งส์ ชุมชนปิ้งส์ ที่แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ ศสส. ร่วมกับนิตยสาร art4D ที่เปิดโอกาสให้เยาวชนที่มีใจรักการออกแบบได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาอัตลักษณ์ของชุมชนผ่านการ Architect, Land, Activity, Product, Branding, Media ของปีที่ผ่านมา สำหรับปีนี้ ศสส.ยังมีโครงการที่น่าสนใจอีกมากมาย สามารถติดตามความเคลื่อนไหวได้ที่ www.artculture4health.com

ทุกบ้านคือ **แกลลอรี่** ทุกที่คือ **หอศิลป์**

เรื่องโดย : สมุทรอักษร

อะไรจะเกิดขึ้น?

เมื่อบ้าน ไม่ได้เป็นเพียงแค่ ที่อยู่อาศัย

ร้านโชห่วย ไม่ได้เป็นแค่ ร้านขายของชำประจำหมู่บ้าน

ร้านอาหาร ไม่ได้มีแค่ของกิน

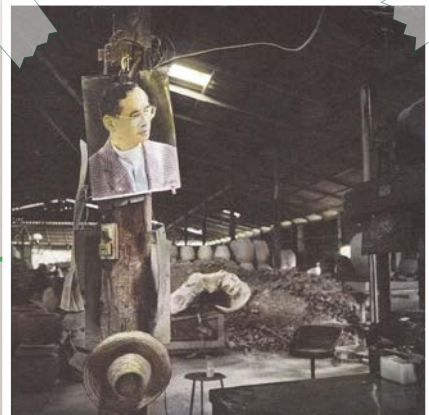
รถเมล์สี่ล้อคันเก่ง ไม่ได้ทำหน้าที่แค่รับ ส่งผู้โดยสาร

และ ศิลปะ ไม่ได้ถูกจัดวางไว้ในห้องสี่เหลี่ยมที่ถูกเรียกว่า “หอศิลป์”

ใครๆ ก็สามารเป็นส่วนหนึ่งของงาน “ศิลปะ” ได้ เพราะศิลปะทำได้ทุกที่และอยู่ในทุกๆ แห่ง นี่จึงเป็นที่มาของของการรวมตัวกันของศิลปินกว่า 124 คน ทั้งมาจากชาวบ้านในชุมชนที่ไม่เคยทำงานศิลปะ, เยาวชนหรือคนทำงานศิลปะแต่ไม่มีพื้นที่แสดงผลงาน แม้แต่ศิลปินอาชีพเองยังยอมมา “เปิดใจ” เพื่อสร้างสีสันที่สร้างสรรค์ด้วยผลงานศิลปะที่สร้างจินตนาการและจรรโลงจิตใจ ให้เกิดขึ้นภายในงาน “ปกติศิลป์” ราชบุรี ทำให้ราชบุรี เป็นเมืองแห่งศิลปะร่วมสมัย ซึ่งปัจจุบันเราจะเห็นงานศิลปะที่แทรกอยู่มากมาย ทั้งตอม่อ ร้านเสริมสวย ร้านโชห่วย เรือข้ามฟาก กำแพงโรงแรม บ้าน รถประจำทาง บนรถตุ๊ก ตุ๊ก... และ

อื่นๆ กว่า 75 พื้นที่ที่ศิลปะจะเข้าไป ทำให้ตัวบ้านไม่ได้เป็นแค่ที่อยู่อาศัย ร้านโชห่วยไม่ได้ขายแค่ของชำ ร้านอาหารไม่ได้มีแค่ของกิน รถเมล์ไม่ได้แค่ส่งผู้โดยสาร แต่ศิลปะมีอยู่ทุกที่ ที่ไม่ได้จำกัดหรือหาชมได้เพียงแคในหอศิลป์เท่านั้น” พี่ตั้ว-วศินบุรี สุพานิชวรภาชน์ บอก

ผลงาน “ในหลวงในดวงใจ”

พี่นุ-อนุชัย ศรีจรูญพู่ทอง เจ้าของผลงานในหลวงในดวงใจ บอกว่า การนำสิ่งที่มีอยู่ใกล้ตัว ซึ่งเป็นวิถีชีวิตของคนในชุมชนมาเปลี่ยนแปลงชุมชน พยายามใช้พื้นที่และศิลปะให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม ไม่ไปเบียดเบียนโครงสร้างที่เป็นอยู่ถือเป็นวิถีที่เป็นศิลปะได้ อย่างการนำภาพที่ต้องมีอยู่ทุกบ้านมาผสมผสานกับความ เป็นวิถีชีวิต เหมือนภาพในหลวงในดวงใจที่ตนนำมาแสดงในร้านลุงธวัชชัย พงษ์ศิริ ผู้รับทำกรอบพระมาอย่างยาวนาน ก็เป็นศิลปะได้ แต่เป็นศิลปะใกล้ตัวที่มีอยู่ในบ้านซึ่งทุกๆ บ้านมีแต่ไม่รู้ตัวแค่นั้นเองว่านั่นคือ “ศิลปะ”

ผลงาน “Smiling to Strangers”

ฝ่ายพี่แดง ชูเกียรติ ครูทรงธรรม เจ้าของผลงาน Smiling to Strangers รอยยิ้มให้กับคนแปลกหน้า บอกว่า ในชีวิต... ตนเคยเป็นคนแปลกหน้าในสถานที่ต่างๆ บ่อยครั้ง เพราะการเดินทางทำให้ต้องพบผู้คนและวัฒนธรรมที่แตกต่างและหลากหลาย บางแห่งผู้คนไม่เป็นมิตร แต่สำหรับบางแห่งแค่รอยยิ้มก็บ่งบอกถึงมิตรภาพที่ตราตรึงติดอยู่ในความทรงจำไม่รู้ลืม จึงเป็นที่มาของศิลปะภาพถ่ายที่นำมาแสดงอยู่ที่ร้าน “ชนะผลจักรยาน” โดยมี ศิรินทิพย์ เพชรสมณวิงศ์ เป็นเจ้าของ ซึ่งภาพทั้งหมดที่นำมาแชร์ในงานนี้ เพื่อต้องการให้เกิดเป็นแนวคิดกับคนเมืองหรือคนที่ได้ชมให้รอยยิ้มกับคนแปลกหน้าที่ผ่านเข้ามา เพื่อสร้างความประทับใจจนเขาอยากกลับมาเที่ยวบ้านเราอีกครั้ง

นี่เป็นเพียง 2 ใน 124 ผลงานใน Art Normal (ปกติศิลป์) ราชบุรี ที่จะเชื่อมต่อกทุกสิ่งทุกอย่างเข้าหากันได้ ทำให้ “ทุกบ้านกลายเป็นแกลอรี ทุกที่กลายเป็นหอศิลป์” ได้ อยู่ที่ว่า จะมองเห็นมันหรือเปล่า... แต่ไม่ว่าผลลัพธ์จะอยู่ที่อะไร อย่างน้อย ปกติศิลป์ราชบุรี ก็ทำให้ชาวบ้านได้มีโอกาสเรียนรู้ และเข้าใจ “ศิลปะ” ได้มากขึ้น ซึ่งนั่นจะเป็นประตูที่เปิดใจชาวบ้านสู่งานศิลปะมากขึ้น ทั้งยังเป็นประตูที่จะนำนักท่องเที่ยวเข้ามาสู่เมืองราชบุรีมากขึ้นด้วยศิลปะ - ชุมชน - สถานที่ที่มีตัวตนอยู่จริง ได้อย่างแยบยล...

“เมื่อผียังถูกโกง”

(ไม้พะยุงต้นเดียว)

ละครเรื่อง “เมื่อผียังถูกโกง” (ไม้พะยุงต้นเดียว) เป็นสื่อแขนงหนึ่งที่ทางโครงการ “เล่าเรื่องโกง” สนับสนุนให้เกิดขึ้นเพื่อปลูกและปลุกกระแสสังคมให้เท่าทันการโกง โดยผู้ที่ถ่ายทอดละครเรื่องนี้เป็นกลุ่มเยาวชนในกลุ่มเด็กรักป่า จ.สุรินทร์

“ไม้พะยุงต้นเดียวที่ถูกตัด”
เปรียบเหมือน
“ดวงใจหลายร้อยดวงที่ถูก
ทิ่มแทงให้เจ็บปวด”

ทั้งหมดเป็นเรื่องจริงเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ที่บ้านแสงพันธ์ ต.ลำโรง อ.เมือง จ.สุรินทร์ นายเข้มทอง โมราชฤทธิ์ ผู้จัดการกลุ่มเด็กรักป่า บอกว่า ต้นพะยุงที่ถูกโค่นอายุกว่า 100 ปีมีเพียงต้นเดียวเท่านั้นในพื้นที่ป่าชุมชนแห่งนี้ (พื้นที่ 104 ไร่) และเป็นต้นไม้หนึ่งในเส้นทางการศึกษาธรรมชาติจาก 16 จุด ของเด็กรักป่า คนร้ายลอบตัดขณะชาวบ้านออกไปช่วยงานศพ เหตุการณ์นี้สร้างความเสียใจให้กับชุมชนมาก เพื่อสื่อความหมายให้สังคมได้รัก หวงแหนต้นไม้ทุกต้น และเป็นอนุสรณ์ของการอนุรักษ์เป็น “ต้นไม้แห่งความเจ็บปวด” ของผู้คนในสังคม ชาวบ้านจึงได้ช่วยกันต่อเศษไม้พะยุงที่เหลือ ทำเป็นศิลปะ “พะยุงต้นเดียว” ถูกยิงด้วยลูกธนู 50 ดอก สื่อให้เห็นเป็นสัญลักษณ์ว่า ลูกธนูที่ปักลงไปเป็นตัวแทนของลูกที่ทอดทิ้งญต่อพ่อแม่ คือธรรมชาติ รวมทั้งเป็นตัวแทนของยุคอุตสาหกรรมที่เข้ามาทำลายล้างทรัพยากรธรรมชาติ จนมีผลกระทบต่อโลก ซึ่งผลกระทบต่อสุดท้ายก็ย้อนกลับมาถึงมนุษย์ที่เป็นตัวทำลายล้างธรรมชาติเอง

“ก็แค่ต้นไม้ต้นเดียว
 คิดแบบนี้มาหลายปีจนภูเขา
 ที่เต็มไปด้วยป่า กลายเป็นภูเขา
 หัวล้านหลายพันลูก จากเมือง
 ไทยที่เต็มไปด้วยป่าก็เหลือป่า
 ไม่ถึงยีลิบเปอร์เซ็นต์”

ละครเรื่อง “เมื่อผียังถูกโกง” (ไม้พะยุงต้นเดียว) นี้ได้ออกแสดงร่วมกับเครือข่ายศิลปินเพื่อการปฏิรูป เพื่อหวังนำเรื่องราวที่เกิดขึ้นรณรงค์ต่อต้านการโกงทั่วประเทศ

“คนโกงในเมืองไทย มีไม่มากเท่าคนดี อย่าให้คนโกงมา
 เบียดบังภาษีและเวลาราชการมาโกงป่า ป่าเป็นทรัพย์สิน
 ของมนุษย์ทุกคนในโลกนี้ ถ้าป่าหมดเมืองไทย เราจะ
 รับกรรมอย่างไร? ลูกหลานเราจะรับกรรมอย่างไร?”

“พะยุง” เป็นไม้เนื้อแข็งเช่นเดียวกับไม้สัก ตะเคียน มีชื่อและความหมายดี ปลูกไว้ประจำบ้านจะทำให้บุคคลในบ้านมีแต่ความเจริญ มีฐานะดีขึ้น ช่วยไม่ให้ชีวิตตกต่ำ เพราะพยุงคือการประคับประคองให้คงอยู่ให้มั่นคงหรือการยกให้สูงขึ้น

ต้นพะยุงจัดเป็นไม้มงคลที่ใช้ในการก่อสร้างอาคารหรือก่อฐานประดิษฐานถาวรวัตถุต่างๆ คนไทยจัดลำดับ “พะยุง” ให้อยู่ใน 9 ชนิดไม้มงคลที่ควรปลูกไว้ในบ้าน ประกอบด้วยชัยพฤกษ์, ราชพฤกษ์, ทองหลวง, ใผ่สีสุก, กันเกรา, ทรงบาดาล, สัก, พะยุง, ขนุน กระทั่งมีกลอนบทหนึ่งที่กำลังถึงไม้มงคลทั้ง 9 ในส่วนของไม้พะยุงว่า

“ไม้พะยุง พยุงฐานงานทำนั้น ให้คงมั่นพลัน
 ยิ่งทุกสิ่งที ปลูกไว้กันนั้นคุณจนเจือมิ ไม้ดีดีไม่ดูตาย
 ขยายไป”

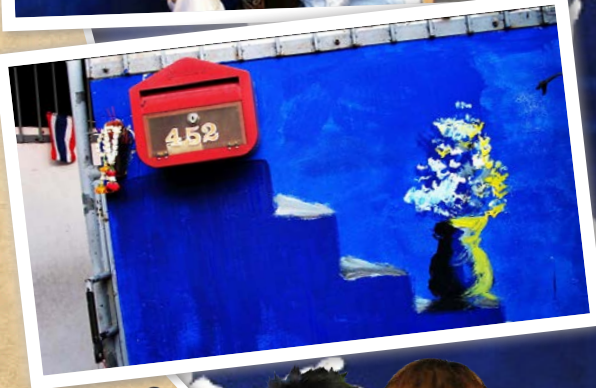

สะกดรอยคราม

เรื่องโดย : สมุทรอักษร

ชุมชน “โรงคราม” เป็นชุมชนที่มีสถาปัตยกรรมโดดเด่น 1 ในสี่ส่วนของ 6 ชุมชนในย่าน “กะตีดิจิน-คลองสาน-สะพานพุทธ” ฝั่งธนบุรี เป็นชุมชนที่มีความเก่าแก่ของงานสถาปัตยกรรม อาทิ ชุมชนวัดกัลยาณ์ ชุมชนกุฎีจีน ชุมชนวัดประยุรวงศ์ ชุมชนบุปผาราม ชุมชนกุฎีขาว และชุมชนโรงคราม โดยทั้ง 6 ชุมชนนี้เปรียบเสมือน “ไขแฉ่ง” ซ่อนอยู่กลางเมืองใหญ่ของประเทศไทยเลยทีเดียวได้โดย “ชุมชนโรงคราม” ในอดีตนั้นเคยเป็นชุมชนเก่าแก่ที่ขึ้นชื่อเรื่องการย้อมผ้า (โรงคราม) ทั้งยังมีท่าเรือที่เคยเป็นท่าเรือเก่าเป็นที่พักเรือก่อนนำสินค้าลำเลียงลงเรือในคลองบางหลวง โรงปลาทุ และศาลเจ้าที่เป็นที่นับถือของคนในชุมชน แต่เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไปทำให้ทั้งโรงคราม ท่าเรือของชุมชนแห่งนี้ก็ร้างไป ค่อยๆ เลือนหายทิ้งไว้เพียงชื่อชุมชน “โรงคราม” กับตึกแถวไม้เก่า ทำน้ำสูลคลองบางหลวง เส้นทางในซอยก็เป็นเพียงถนนแคบๆ ที่แทบจะไม่มีรถผ่าน ส่งผลให้พื้นที่ถนนในซอยทั้งซอยแปรสภาพไปเป็นพื้นที่สาธารณะที่ชาวชุมชนออกมาพบปะพูดคุยกันโดยเสียไม่ได้

เพื่อปรับภูมิทัศน์ให้น่าอยู่ขึ้น นายเจนณรงค์ ไชยสิงห์, นางสาวกานต์ระวี คารวะวุฒิกุล และนายนิพัทธ์พนธ์ ศิริพาณิชย์ นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้นำผลงานการออกแบบ ที่ชื่อว่า “สะกดรอยคราม” ผลงานที่ได้รับรางวัลขวัญใจด้านการออกแบบภูมิทัศน์ ในโครงการประกวดออกแบบชุมชน ดีไซน์อีโรว์ ตอน ดีไซน์ปิ้งส์ชุมชนปิ้งส์ สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สสส. และนิตยสารอาร์ตโฟร์ตี มาลงมือทำจริงในพื้นที่และที่นำความรู้ด้านสถาปัตยกรรมมาปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ให้ดีขึ้น โดยใช้แรงหนุนร่วมกับคนในชุมชน-องค์กรในพื้นที่ มาทำให้ชุมชนมีความน่าสนใจน่าอยู่ และมีพื้นที่ในการทำกิจกรรมร่วมกันอย่างเหมาะสมมากขึ้น ทั้งยังนำ “สีคราม” ของโรงครามมาเป็นจุดเด่นดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมชุมชน เป็นการสร้างงาน สร้างเงิน ให้กับคนในชุมชนไปในตัวด้วย....

เอ็ม หรือ นายเจนณรงค์ ไชยสิงห์ ตัวแทนจากทีมสายใหญ่ คิดเยอะ เจ้าของผลงาน “สะกดรอยคราม” เล่าว่า ชุมชนโรงครามเป็นชุมชนเล็กๆ ที่มีคนอาศัยอยู่เพียง 30-40 หลังคาเรือน มีเด็กอยู่ประมาณ 40 คน แม้โรงคราม, โรงปลาทุ และท่าเรือที่เคยเป็นอยู่อาศัยของคนในชุมชนจะไม่เหลือแล้ว แต่สิ่งที่ยังคงอยู่คือเรื่องราว ความน่ารักของคนในชุมชน และพื้นที่เล็กๆ ที่พอจะทำกิจกรรมร่วมกันได้ โครงการ “สะกดรอยคราม” จึงได้นำจุดเด่นของชุมชนที่เป็นสิริครามมาสร้างจุดเด่นให้ชุมชนนี้ฟื้นคืนชีวิตชีวาของความ เป็นชุมชนโรงครามอีกครั้ง ผ่านการออกแบบและปรับปรุงทัศน จากผนังที่เก่าๆ พื้นถนน ขรุขระ ประตูผุพัง ทางเดินแคบๆ ไม่มีจุดเด่น กลับกลายมาเป็น ถนนสายสิริคราม กำแพง ที่บอกเล่าเรื่องราวประวัติศาสตร์ของชุมชน ถนนที่แบ่งเป็นพื้นที่ทั้งใช้งานและลานกิจกรรม ได้ในที่เดียวกัน ซึ่งมีสิริครามบ่งบอกว่านี่คือชุมชนโรงครามให้เห็นตั้งแต่ต้นซอยถึงท้ายซอย

“ซึ่งนี่นอกจากจะทำให้คนในชุมชน นักท่องเที่ยว หรือผู้ที่เข้ามาในชุมชนได้รู้ถึง ประวัติศาสตร์ของชุมชน แล้วยังทำให้เด็กในชุมชน ผู้เฒ่าผู้แก่ได้มาทำกิจกรรมร่วมกัน ทั้ง ยังเป็นการเปลี่ยนทัศนคติ และย้อนกลับไปมองชุมชนและเห็นว่าพื้นที่ที่เขาคิดว่าไม่มีอะไร สุดท้ายก็ยังมีประวัติศาสตร์ที่แทรกตัวอยู่” **เจนณรงค์ ไชยสิงห์** เล่า

แม้ว่าวันนี้ชุมชน “โรงคราม” ยังไม่เป็นที่รู้จัก แต่ก้าวแรกที่โครงการ “สะกดรอย คราม” ได้ร่วมกันทำไปพร้อมๆ กับคนในชุมชนในวันนี้ เชื่อว่าจะเป็นพื้นที่นาร่องที่ ทำให้ชุมชนในกรุงเทพฯ หลายๆ ชุมชนเห็น และนำไปเป็นแรงกระตุ้นที่จะทำให้ ชุมชนเล็กๆ ของเขา ได้นำของดีที่มีอยู่ในชุมชนมาพัฒนาให้เป็นเอกลักษณ์เช่นเดียวกับ ชุมชนโรงครามที่ทำแล้วในวันนี้...

รู้จัก

“น้ำอ๊อดลม Percussion”

เรื่องโดย : ปากกาแก้ว

บราู้กันอยู่แล้วว่า “วงน้ำอ๊อดลม Percussion” ของเครือข่ายเยาวชนจอมทองนั้น รวมตัวมาจากกลุ่มเด็กเกร ติดเกม ติดยา ไม่ยอมเรียน ยกพวกตีกันไปวันๆ แต่เมื่อ พ.ศ.2551 เด็กเหล่านี้ได้รวมตัวกันจนสร้างชื่อเป็นที่รู้จักใน ด้านบวกดด้วยการเอาดีด้วยเสียงเพลงและดนตรี มาจน ปัจจุบันวงนี้มีสมาชิกเพิ่มมากขึ้นและออกตระเวนเผยแพร่ ถ่ายทอดเพอร์คัสชันให้กับเยาวชนทั้งในชุมชนและ นอกชุมชนเปลี่ยนลบเป็นบวก บวก บวก ถึงบวกล้น จน เป็นที่รู้จักกันดีในวงการเพอร์คัสชัน

รู้จักเขา! เยาวชน “น้ำอ๊อดลม Percussion”

เก้าอี้ เคาะจังหวะโดย “โน้ท” สุชีพ วรรณสุทธิ, “เติ้ล” ปกรณ์ จักขุรัตน์นาพิสิฐ, “เต้” ตระการ ชำนิ, “อ่อง” ปฏิพล สดแสงสุข ถึง “เปียร์” สุลักษณ์ พิลา “เล็ก” นัฐวุฒิ ขุนธูปัทม์ เครื่องเป่า เป็นเมโลดี้ของวง มี ฟลูต เป่าโดย “เหนง” วุฒิชชาติ วงแสนชม ทรอมโบน โดย “หนิง” กิตติพันธ์ อรรคเจริญวงศ์ สุดท้ายเป็นเครื่องตีกระทบ หรือสแนร์ ให้จังหวะโดย “ปอนด์” ธนะ ธนมหาวงศ์ และ “มด” ธนดล เกตุแก้ว

นี่คือผลผลิตเล็กๆ ที่ยิ่งใหญ่ที่เกิดจากโครงการสร้าง ดนตรีด้วยสมองและสองมือ ของแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรม สร้างเสริมสุขภาพ ศสส. หลังจากนี้มาจับตาดูกันว่าพลังเล็กๆ เหล่านี้จะสร้างเครือข่ายเพอร์คัสชันและแสดงอย่าง ยิ่งใหญ่ได้อย่างไร ในปีนี้รู้ผลแน่นอน!!

รวมพลังเครือข่าย “ศิลปะสร้างสุข” เปลี่ยนแปลงเพื่อชุมชน

เรื่องโดย : ป้ากกาแก้ว

หลังจากได้เริ่มก้าวเพื่อการเปลี่ยนแปลงมาตั้งแต่ต้นปีที่ผ่านมา ...วันนี้แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ ศสส. ได้มีเครือข่ายร่วมทำงานเพื่อเปลี่ยนแปลงชุมชนแล้วทั่วประเทศ...

พื้นที่ทำงานในปีนี้เป็นที่ไหน?

ปีนี้มีภารกิจแบ่งพื้นที่ทำงานออกเป็น 4 ภาคด้วยกัน คือ ภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคกลาง และภาคใต้ ที่เน้นสร้าง Change Agent ให้กับพื้นที่ชุมชน และการมีส่วนร่วม โดยมี Keyword ที่สำคัญก็คือ “ประเด็นปัญหาที่เป็นปัจจัยเสี่ยงในชุมชน” โดยอาจจะเป็นปัญหาของสภาพแวดล้อม ปัญหาเรื่องปัจเจกบุคคล ปัญหาของนโยบายสาธารณะชุมชน ที่หยิบเอาอัตลักษณ์หรือรากเหง้าของสื่อศิลปวัฒนธรรมเข้ามาเชื่อมโยงการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงในระดับต่างๆ ตั้งแต่ในระดับเล็ก ระดับปัจเจกจนกระทั่งถึงระดับกลุ่ม และระดับชุมชนที่เป็นเชิงนโยบาย

หลักในการทำงานปีนี้เน้นอะไร?

ในปี 2555 เน้นการนำสื่อศิลปวัฒนธรรมและกิจขึ้นงานที่เป็นต้นแบบ เป็นกรณีศึกษาให้สามารถจัดเวทีสาธารณะในชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำไปสู่การเกิดแกนนำที่จะลุกขึ้นมาทำงานร่วมกับผู้ที่เคลื่อนไหวทางสังคม หรือผู้ที่อยากจะเห็นความเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีให้เกิดขึ้น ทั้งในประเด็นที่ 1 ที่สื่อศิลปะจะเข้าไปสร้างการเปลี่ยนแปลงแล้วค่อยๆ มีแนวโน้มแห่งความยั่งยืน และเกิด Change Agent ขึ้นอย่างต่อเนื่อง เกิดเป็นค่านิยมใหม่ มีนโยบายเกี่ยวกับชุมชนที่สามารถพึ่งพาตนเอง จัดการตนเอง และสร้างการมีส่วนร่วมสูงสุดได้

ประเด็นที่ 2 เกิดตัวแทนในการสื่อสารสาธารณะ สื่อสารกับชุมชนอื่นๆ ถึงบทเรียน สิ่งที่มีความก้าวหน้าหรือมีความสำเร็จ เพื่อเป็นต้นแบบให้กับชุมชนอื่นเข้ามาเรียนรู้ เป็นกรณีศึกษาให้ชุมชนอื่นลุกขึ้นมาทำบ้าง

ส่วน**ประเด็นที่ 3** เป็นส่วนของการขับเคลื่อนที่เชื่อมโยงหนุนเสริมจากส่วนกลางไปยังพื้นที่ที่ใช้สื่อศิลปวัฒนธรรมต้นแบบที่มีศักยภาพ ทำให้เป็นนโยบายสาธารณะ เกิดการเรียนรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะอื่นๆ ในพื้นที่ มีการหนุนเสริมจากสมาคมวิชาชีพทางด้านสื่อแขนงต่างๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อน ส่งผลทำให้รัฐบาลหันมาใส่ใจภาคประชาชนโดยเฉพาะเยาวชนให้หันมาเปลี่ยนค่านิยมในเรื่องเหล่านี้

ภาคีเครือข่ายในปีนี้เป็นใคร?

ภาคเหนือ

มีเครือข่ายทำงาน 5 โครงการ ได้แก่ 1) โครงการมัดมือ มัดใจ สานวัฒนธรรมชุมชน อ.กัลยาณิวัฒนา จ.เชียงใหม่ 2) โครงการอนุรักษ์ สืบทอด ภูมิปัญญา เดปอ อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่ 3) โครงการ พัฒนาสื่อพื้นบ้านให้ทันกาลสื่อสารสู่เด็กเยาวชน อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ อีก 2 โครงการกำลังพัฒนาโครงการอยู่ ได้แก่ 4) โครงการส่งเสริมปราชญ์ชาวบ้านร่วมประสานสิบทิศ อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ และ 5) โครงการแคนม้ง สื่อวัฒนธรรมพื้นบ้านเพื่อการการกล่อมเกลาทงสังคมและปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตเยาวชนม้ง อ.เวียงแก่น จ.เชียงราย

ภาคกลาง

มีเครือข่ายทำงาน 13 โครงการ 1) โครงการการจัดการศึกษาบนฐานชุมชนตำบลโคกสูง ชุมชนไทยเบ็ง อ.พัฒนานิคม จ.ลพบุรี 2) โครงการละครชุมชนโคกสูง จ.ลพบุรี 3) โครงการภาพยนตร์สั้น และสารคดีสั้น เพื่อกระตุ้นความเปลี่ยนแปลงเรื่อง “เคว้งคว่างกลางสายน้ำ” และ “ละมุน-ตำนานเพลงพื้นบ้าน” จ.ลพบุรี 4) โครงการสื่อพื้นบ้านเพื่อสุขภาพะภาคกลาง อ.พัฒนานิคม จ.ลพบุรี 5) โครงการฟื้นฟูต่อยอดศิลปะชุมชนสู่ความยั่งยืน ศิลปวัฒนธรรมไทย-จีน ริมแม่น้ำท่าจีน ชุมชนบางหลวง อ.บางเลน จ.นครปฐม 6) ละครชุมชนพญาไทรราชเทวี ปี 2 กรุงเทพฯ 7) เครือข่ายศูนย์มหรสพและการละเล่นพื้นบ้านเพื่อสุขภาพะชุมชน จ.เพชรบุรี 8) สร้างดนตรีด้วยสมองและสองมือ ตอน “หนุนเสริม เต็มฝัน แบ่งปัน” กรุงเทพฯ 9) เสน่ห์..บางลำพูบูรณาการศิลปวัฒนธรรม..ปี 2 กรุงเทพฯ 10) ภาพยนตร์ไตรภาคเพื่อการเปลี่ยนแปลงเรื่อง “วังพิกุล” จ.สุโขทัย 11) สร้างกระบวนการเรียนรู้เพลงขอทานกระยาสารท กรุงเทพฯ 12) พลังเครือข่ายศิลปวัฒนธรรมชาติพันธุ์เพื่อการเปลี่ยนแปลง อ.สังขละบุรี จ.กาญจนบุรี และ 13) สื่อ-ศิลป์ และคนอาสาเพื่อฐานทรัพยากรธรรมชาติ ดิน น้ำ ป่า ร่วมกับสถานีโทรทัศน์ ไทยพีบีเอส

ภาคอีสาน

มีเครือข่ายทำงาน 5 โครงการ ได้แก่ 1) โครงการนาฏลีลาเยียวยาสุขภาพะ จ.สกลนคร, จ.นครพนม, จ.ชัยภูมิ, จ.สุรินทร์, จ.อุดรธานี 2) โครงการสื่อพื้นบ้านสานสร้างชุมชน จ.อุบลราชธานี, จ.บุรีรัมย์, จ.สุรินทร์, จ.มหาสารคาม, จ.นครราชสีมา, จ.นครพนม, จ.ร้อยเอ็ด 3) โครงการสำนัก-สุขภาพะ จ.เลย 4) โครงการลานเรียนศิลปวัฒนธรรมชุมชนเพื่อการเปลี่ยนแปลง จ.สุรินทร์ 5) โครงการหมอลำหุ่น...สื่อศิลปะฯ เพื่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและค่านิยมเสพติดวัตถุนิยมให้หมู่เยาวชน จ.มหาสารคาม

ภาคใต้

มีเครือข่ายทำงาน 8 โครงการ 1) โครงการพื้นที่สร้างสรรค์ ด้วยสายใยสื่อศิลปวัฒนธรรมชุมชน จ.พัทลุง 2) โครงการเพลงบอกอนุรักษ์พันธุ์ไม้ พืชผักท้องถิ่นรู้จักกินรู้จักใช้ เพื่อสุขภาพ จ.พัทลุง 3) โครงการหนุนเสริมพื้นที่สร้างสรรค์ นาปะขอ ด้วยสื่อศิลปวัฒนธรรมชุมชน จ.พัทลุง 4) โครงการเด็กอันดามันสร้างสรรค์ (ออลาง มอแกน) จ.พังงา 5) โครงการศิลปะสร้างสรรค์ โกงกางสร้างสุข ชุมชนสร้างภูมิปัญญา จ.กระบี่ 6) โครงการคนเล็กๆ สร้างสันตาให้หน้าอยู่ ได้อย่างยั่งยืน จ.กระบี่ 7) โครงการสืบสานงานศิลป์ รักษาถิ่นแดนใต้ จ.ปัตตานี 8) การส่งเสริมพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สื่อพื้นบ้านแบบบูรณาการร่วมกับโรงเรียนนาร่อง จ.พัทลุง

นี่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของโครงการที่ได้รับพลังเครือข่าย “ศิลป์สร้างสุข” มาสร้างการเปลี่ยนแปลงเพื่อชุมชนในปีใหม่ของ ศสส. นับจากโครงการทั้งหมดนี้จะมีกิจกรรมที่น่าสนใจออกมาอย่างไร ติดตามความเคลื่อนไหวได้ที่ www.artculture4health.com

“น้ำลอดใต้ทราย” & “ไม้ค้ำโพธิ์”

สะท้อนภาพ “สร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำให้ประเทศ”

เรื่องโดย : ปากกาแก้ว

เมื่อเสียงขลุ่ยถูกบรรเลงโดย อ.เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ประธานเครือข่ายศิลปินเพื่อการปฏิรูป และดนตรีจากวงคันทนาเยาวินเพลง “น้ำลอดใต้ทราย” ดังก็ก้องขึ้นทั่วพิธีปิดงานสมัชชาปฏิรูประดับชาติครั้งที่ 2 อ.เทพศิริ สุขโสภา ก็ได้รับรางวัลการวาดภาพ ลงลายเส้น ลงบนแผ่นผ้าขาวขนาดใหญ่ทันที.. ซึ่งภาพที่ถูกวาดขึ้นในครั้งนี้มีการตั้งชื่อภาพหลังวาดเสร็จโดยเจ้าของผลงานว่า “ไม้ค้ำโพธิ์”

อ.เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ บอกว่า เพลง “น้ำลอดใต้ทราย” เป็นทำนองเพลงโบราณของไทย ที่นำมาใส่เนื้อร้องใหม่ เล่นประกอบพิธีปิดงานสมัชชาปฏิรูประดับชาติครั้งที่ 2 โดยในเพลงจะมีความหมายคู่กับเพลง “เดือนหงายกลางป่า” ที่มีคำซ่อนอยู่ในนิราศของ “คุณพุ่ม” กวีหญิงของสยามยุคต้นกรุงรัตนโกสินทร์ แปลได้ว่า **แต่น้ำยังหลังไหลลอดใต้ทราย เดือนยังหงายกลางป่าลับตาคน** หมายถึงการทำความดี ทำหน้าที่ตามธรรมชาตินั้น ไม่ต้องไปพะวงหวังผลว่าใครจะมารู้ ใครจะมาเห็น ทำหน้าที่ตามปกติของ

ธรรมชาติที่ว่า ทำดี-ดี ทำชั่ว-ชั่ว เหมือนน้ำที่มันลอดใต้ทรายไปเรื่อย เดือนก็หงายกลางป่า มันไม่สนใจใครจะมาเห็นใครจะมาดู แต่มันทำหน้าที่ตามปกติ งานของคนก็เช่นกัน ที่การทำความดีไม่ต้องไปหวังว่าใครจะมารู้ จะต้องมึรางวัล จะต้องมีใครมายกย่อง ต้องการไปให้ปรากฏ ทำดี-ดี ทำชั่ว-ชั่ว อยู่ในตัวของมัน

เพลงนี้ จึงเป็นเสมือนความหมายของภาคประชาชน เพิ่มพลังประชาชนที่เราทำเพื่อไม่ใช่ว่าเป็นวีรบุรุษ หรือวีรกรรมอะไร เราทำเท่าที่ควรจะต้องทำ

เฉกเช่นเดียวกับอ.เทพศิริ สุขโสภา ที่บอกว่า ภาพวาด “ไม้ค้ำโพธิ์” คิดดัดแปลงมาจากประเพณีทางเหนือที่มีการค้ำโพธิ์ ค้ำพระศาสนา ครั้งนี้เพื่อเป็นการปฏิรูปประเทศไทยเราก็อปลิมาเป็นค้ำประเทศไทย ซึ่งหากทุกคนมาร่วมกันเพื่อช่วยเหลือค้ำจุนประเทศไทย ประเทศก็จะอยู่รอดได้

เข้ากับประเด็นหลักที่ว่า “เพิ่มพลังพลเมือง สร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ” ในการประชุมที่ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประเวศ วะสี ประธานกรรมการ สมิชชาปฏิรูป ได้ให้ไว้เพื่อต่อยอดการเน้นกลไกภาคประชาชนเข้าร่วมพัฒนา ควบคู่ไปกับภาครัฐ ที่ยังมีความไม่เท่าเทียมกันของคนในภาคส่วนต่างๆ ได้อย่างลงตัว

แม้งานจบแล้วแต่ทั้งทำนอง และท่วงท่าลีลาที่ทั้ง 2 ศิลปินได้ทั้งทำเอาไว้ทำให้มองภาพของการปฏิรูปประเทศได้ชัดเจนขึ้น แต่ถ้าจะให้การปฏิรูปเป็นไปได้อย่างต่อเนื่องไม่เพียงแค่ว่างานเท่านั้นที่จะเป็นตัวกลางในการกระตุ้น แต่ประชาชนทุกคนก็ต้องร่วมมือกัน รวมพลังประชาชนเรียกร้องความเป็นธรรมเพื่อให้ความเหลื่อมล้ำนั้นลดลง...!

“โรงพยาบาล”

ชนะเลิศการประกวดโปสเตอร์
“เล่าเรื่องโกง”

1

ใช้อิทธิพลกำหนดนโยบายเพื่อการปิดกั้นการทำงานที่ไม่ถูกต้อง การใช้ทรัพยากรของรัฐในทางที่มีขอบเขตการจัดซื้อจัดจ้างให้พรรคพวกของตัวเอง โกงหลอกลวงฉ้อโกง การหาเสียงเกินจริง แปรรัฐวิสาหกิจให้กลายเป็นทรัพย์สินตน ใช้กฎหมายข้อบังคับอย่างมีอคติสำคัญ การควบคุมการการค้าให้สัมปทานผูกขาด การทุจริตจัดซื้อวัสดุ โครงการก่อสร้าง

ผลงานชนะเลิศจากการประกวดโปสเตอร์ “เล่าเรื่องโกง” หนึ่งในประเภทผลงานของโครงการ “เล่าเรื่องโกง” ที่มีการประกาศผลไปเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคมที่ผ่านมา ที่โรงพยาบาลนครสกลา

นายพีรณัฐ ล้อวรลักษณ์

เจ้าของผลงาน บอกว่า คอร์รัปชั่นไม่ใช่แค่การการโกงกินงบประมาณ แต่การที่ชาติต้องสูญเสียโอกาสในการสร้างสิ่งดีๆ ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน โรงพยาบาล ถนน หรืออะไรต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน งานชิ้นนี้จึงคิดขึ้นมาโดยการดึงจุดเด่น

ของคำว่า “โรงพยาบาล” ที่ซ่อนอยู่ในการทุจริตคอร์รัปชั่นมุมต่างๆ เชื่อว่าหากมีการเผยแพร่สู่สาธารณชนจะเป็นการสะท้อนภาพของการโกงออกมาได้ชัดเจนขึ้น จนเกิดเป็นการปลูกให้สังคมได้ตื่นตัวและออกมาต่อต้านการโกงไม่เพิกเฉยอย่างที่ผ่านมา

พลบ: โยชน์เฉพาะกลุ่ม การฉ้อราษฎร์บังหลวง ข้อเสียในการเลือกตั้ง การจ่ายสิน-รับเงินใต้โต๊ะ การทุจริต รับเงินพิสดาร การยกยอกเงินราชการ การเล่นพรรคเล่นพวก

“ขุนเปียะ”
 ต้นตำรับ “ขนมบ้อง”
 สูตรเด็ดจากบางหลวง

เมื่อมาถึงตลาดบางหลวง ร.ศ.122 ตลาดริมแม่น้ำท่าจีนสายยาวที่ไหลผ่าน จ.นครปฐม นอกจากจะได้ชื่นชมความเก่าแก่ของตลาดตลาดโบราณที่มีอายุกว่า 100 ปีแห่งนี้แล้ว ถ้าไม่ได้ลองชิม “ขุนเปียะ” อาหารที่มีรูปร่างหน้าตาคล้ายคลึงกับปอเปียะทอดละก็ถือว่ายังไม่ถึงตลาดบางหลวงแห่งนี้เลยก็ว่าได้

“ขุนเปียะ” เป็นของว่างกินเล่นของจีนแต่จื๋อ มีชื่อแบบไทยว่า “ขนมบ้อง” ซึ่งในประเทศไทยนั้นมิให้ชิมทีนี้ทีเดียว ซึ่งกรรมวิธีการทำขุนเปียะนั้น **คุณจันทิมา ปัญญาพิทักษ์วงศ์** เจ้าของร้านบอกว่ามีสูตรเด็ดเคล็ดลับอยู่พอตัวเลยทีเดียว เริ่มจากนำแป้งสาลิมาผสมกับไข่ แล้วนำไปละเลงลงบนกระทะให้เป็นแผ่นกลมๆ ขนาดพอดี เมื่อสุกดีแล้วก็นำขึ้นมาพักไว้ก่อน

ตัวไส้ก็ทำมาจากกุ้งแห้ง ใบกุยช่ายหั่นเป็นท่อน ตามด้วยหมูสามชั้นปรุงรสที่นำไปผัดจนสุก เวลาที่จะนำแผ่นแป้งที่เตรียมไว้มาวาง จากนั้นนำกุ้งแห้ง ใบกุยช่าย และหมูสามชั้นมาวางด้านบน ม้วนห่อแล้วปิดหัว ปิดท้าย เอาแป้งสาลิที่ผสมกับน้ำให้มีลักษณะคล้ายกับแป้งเปียกมาทาตรงขอบเพื่อให้แผ่นแป้งอยู่ตัวไม่แตกตอนทอด

หลังจากห่อเสร็จเรียบร้อยแล้วก็นำลงไปทอดในน้ำมันจนแป้งเหลืองกรอบ จึงตักขึ้นมาสะเด็ดน้ำมัน พร้อมขายในราคา 3 ชิ้น

10 บาท เมื่อกัดเข้าไปแต่ละคำจะได้รสชาติรสเค็ม นิดๆ จากกุ้งแห้ง และหมูสามชั้นนุ่มๆ กลิ่นของกุยช่ายอวลอยู่เต็มปาก อร่อยจนไม่ต้องพึ่งน้ำจิ้มเลยทีเดียว

“ขุนเปียะ” เสน่ห์อาหารเจ้าเดียวแห่งบางหลวงนี้ร้านขายทุกวันตั้งแต่เวลา 10.00 เสาร์-อาทิตย์ เปิดตั้งแต่ 9.00 น. หรือกิจกรรมที่ร่วมกับแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ ศสส. ที่จะจัดขึ้นเร็วๆ นี้สามารถติดตามวันเวลาได้ที่ www.artculture4health.com จ๊ะ!!

แนะนำภาคี
“ศิลปสร้างสุข”

คณะหมอลำหุ่นคณะเด็กเทวดา
 ...เล็กๆ ที่แตกต่าง...
 จากอำเภอนาดูน จัังหวังมหาสารคาม

ผลงานเล็กๆ ที่แตกต่าง...คือละครเวทีละครหุ่นที่แสดงโดยเด็กและเยาวชนโรงเรียนบ้านหนองโนใต้และโรงเรียนดงบังพิสัยนวการนุสรณ์ อ.นาดูน จ.มหาสารคาม ที่มีการบูรณาการระหว่างศิลปะการละครร่วมสมัยกับศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านอีสานให้เกิดกระบวนการเรียนรู้แก่เยาวชนได้โดยตรง ซึ่งมีนายปรีชา การุณ (ครูเชียงของเด็กๆ) เป็นผู้ถ่ายทอดศิลปะการแสดงทั้งหมดให้ร่วมกับพ่อครู แม่ครู และปราชญ์ชาวบ้าน

ทุกวันนี้คณะหมอลำหุ่นคณะเด็กเทวดา ก็ยังคงฝึกซ้อมและออกแสดงเพื่อวาดฝันไม่ลายมืออยู่ในงานเทศกาลต่างๆ ของชุมชนเพื่อส่งทอดอัตลักษณ์ของชาวอีสานสู่สังคมอย่างภาคภูมิใจและไม่ย่อท้อ... ติดตามผลงานเด็กๆ ได้ที่

เรื่องโดย : ศศิศิลป์

ไขปัญหาประลองปัญญาฉบับนี้มาทดสอบความไวของสายตากันอีกครั้งแล้วด้วยเกม “จับผิดภาพ” เกมที่ทำทลายความไวของสายตา และฝึกจดจำและเปรียบเทียบหาความแตกต่าง ... ยิ่งเล่นบ่อยๆ จะทำให้ผู้เล่นมีไหวพริบ สามารถเพิ่มรอยหยักในสมองได้ พร้อมแล้วเริ่มหาจุดแตกต่างกัน !!

วิธีการเล่น ให้สังเกตจุดที่แตกต่างกันระหว่างภาพทั้งสองแล้ววงกลมรอบจุดที่แตกต่าง และตอบคำถามว่า “จุดที่แตกต่างในภาพนี้มีทั้งหมดกี่จุด ตรงไหนบ้าง”

รู้แล้วส่งคำตอบของคุณมาที่ **แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ ศสส. เลขที่ 128/409 ชั้น 37 อาคารพญาไท พลาซ่า แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 ...** วงเล็บมุมซองว่า **“จุลสารศิลป์สร้างสุข”** ใครตอบถูกรับไปเลยคะ เสื้อยืด **“เล่าเรื่องโกง”** จากโครงการ **“เล่าเรื่อง โกง”** เท่าทันการโกง (Corruption Literacy) ผ่านศิลปิน **“เรื่องสั้น” “หนังสั้น”** และ **“ละครเร่”**

ใครรู้คำตอบแล้วรีบส่งเข้ามา เพราะของรางวัลมีจำนวนจำกัดหมดแล้วหมดเลยนะจ๊ะ!

เฉลยเกมจับผิดภาพฉบับที่แล้ว

สำหรับไขปัญหาประลองปัญญามีจุดแตกต่างทั้งหมด 5 จุด ดูเฉลยและประกาศรายชื่อผู้โชคดีได้ที่ www.artculture4health.com และ www.facebook.com/art.culture4h จ้า!!

กรุณากรอรายละเอียดด้านล่างให้ครบทุกข้อ (ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น)

ชื่อ.....นามสกุล.....

ที่อยู่เพื่อจัดส่ง.....เลขที่.....ซอย.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

ชื่อหน่วยงานของท่าน.....

เบอร์โทรศัพท์.....เบอร์แฟกซ์.....อีเมล.....

(สามารถถ่ายสำเนาได้)

ใบสมัครสมาชิกจุลสาร “ศิลปสร้างสุข”

กรอกรายละเอียดแล้วส่งกลับไปที่ **แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ ศสส. เลขที่ 128/409 ชั้น 37 อาคารพญาไท พลาซ่า ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400** วงเล็บมุมซองว่า **“จุลสารศิลป์สร้างสุข”** หรือโทรศัพท์ 02-6126996-7 ต่อ 101

ร่วมคิด ร่วมทำ

สร้างสรรค์พื้นที่นำร่องศิลปวัฒนธรรม 4 ภาค

นายเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ประธานคณะกรรมการเครือข่ายศิลปินเพื่อการปฏิรูป รวมพลังศิลปินลงพื้นที่ 5 จังหวัดนำร่องตั้งพลังองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ศิลปินท้องถิ่น 4 แขนง คือวรรณศิลป์ คีตศิลป์ ทัศนศิลป์ และศิลปะการแสดง ร่วมคิด ร่วมทำ สร้างสรรค์พื้นที่นำร่องศิลปวัฒนธรรมสู่ภาคประชาชน มุ่งสร้างกิจกรรมทางศิลปะให้เข้าไปมีบทบาทนำการเปลี่ยนแปลงสู่ชุมชน โดยมีศิลปวัฒนธรรมเป็นเครื่องมือในการเยียวยาและสร้างสรรค์สังคม

ภาคเหนือ

ภาคเหนือ จ.แม่ฮ่องสอน นำโดย นายอัครเดช วันไชยธนวงศ์ นายกองค้การ บริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอน (คนที่ 3 นับ จากซ้าย) พร้อมด้วยศิลปินในพื้นที่ นักทำงาน นักปฏิบัติ นักคิด สถาบันการศึกษา และสภา วัฒนธรรม กว่า 150 คน รวมตัวกันที่องค์การ บริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ภาคอีสาน

ภาคอีสานตอนบน จ.หนองบัวลำภู นำโดย นายแพทย์ศราวุธ สันตินันตรัภย์ นายก องค์กรบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู (แถวที่ 2 คนที่ 6 นับ จากซ้าย) พร้อมด้วยตัวแทนศิลปินในท้องถิ่น อาทิ นางฉวีวรรณ (ดำเนิน) พันธุ์, นางสุมาลี สุวรรณกร และอีกกว่า 120 คน ทาวิธีรักษาประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของชาวอีสาน เพื่อถ่ายทอดสู่สาธารณชน ให้เป็นแบบอย่าง ในการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมพร้อมนำไปเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนา ร่วมกันที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู

ภาคอีสานตอนล่าง จ.สุรินทร์ นำโดย นายธงชัย มุ่งเจริญพร นายก องค์กรบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ (คนแรกขวามือ) และผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่กว่า 100 คน จัดประชุมระดมความคิดเห็นขึ้นที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ ก่อนระบุพร้อมสนับสนุนงานด้านศิลปวัฒนธรรม โดยมีประเด็นสำคัญ หลัก คือ 1.ด้านการอนุรักษ์ 2.ด้านการฟื้นฟู และ 3.ด้านการพัฒนา โดยไม่เน้นเฉพาะศิลปะพื้นบ้านอย่างเดียวแต่จะให้ศิลปะ ประยุกต์หรือบูรณาการร่วมด้วย

ภาคกลาง **จ.ราชบุรี** นำ
โดย นายวันชัย ธีระสัตยกุล นายก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี (นั่งคน
แรกซ้ายมือ) และผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่กว่า 120
คน ร่วมประชุมและจัดตั้งคณะทำงานขับเคลื่อน
ร่วมสร้างประเทศไทยให้น่าอยู่ ผ่านงานศิลป
วัฒนธรรมของจังหวัดที่มีอยู่ ขึ้นที่ องค์การ
บริหารส่วนจังหวัดราชบุรี

ภาคใต้

ภาคใต้ **จ.สงขลา** นำโดย
นายพีระ ตันติเศรณี นายกเทศมนตรี
เทศบาลนครสงขลา, นายสถาพร ศรีสังข์จ้ง
กรรมการและประธานอนุกรรมการเครือข่ายศิลปิน
เพื่อการปฏิรูประดับภูมิภาค (ภาคใต้) พร้อมด้วยศิลปิน
ในท้องถิ่นกว่า 130 คน ร่วมกันระดมสรรพกำลังสร้าง
แผนกิจกรรมในจังหวัดที่น่าร่องให้ต่อเนื่องเป็นแผน
กิจกรรมอีก 12 เดือนขึ้นเป็นโครงการต่อเนื่อง
ไปสู่ความยั่งยืน

การร่วมระดมร่วมคิด ร่วมทำ สร้างสรรค์
พื้นที่น่าร่องศิลปวัฒนธรรม 4 ภาค 5 จังหวัดที่เกิด
ขึ้นนี้ แต่ละจังหวัดได้มีการคัดเลือก “คณะทำงาน
ระดับจังหวัดขึ้น” เพื่อมาเป็นตัวแทนของเครือข่าย
ศิลปินในพื้นที่ทำงานขับเคลื่อนให้เกิดการทำงานที่
เป็นรูปธรรมชัดเจนขึ้นด้วย ในเร็ววันนี้เราจะเห็นการ
ทำงานของเขาแน่นอน

มุมมองสร้างสรรค์ เยาวชนสร้างสุข

มุมมองสร้างสรรค์ เยาวชนสร้างสุข ฉบับนี้มีภาพ
บรรยากาศที่เยาวชนในโครงการประกวดภาพยนตร์สั้น
10 เรื่องเล่าจากฝันป่าตองวันตก ได้นำผลงานของตนไปแนะนำ
ผ่านรายการแกลเลอรี่มูฟวี่ ทางช่อง Thai Vision Chanel
เคเบิลทีวี C band ออกอากาศทุกวันอาทิตย์ 20.30 น.

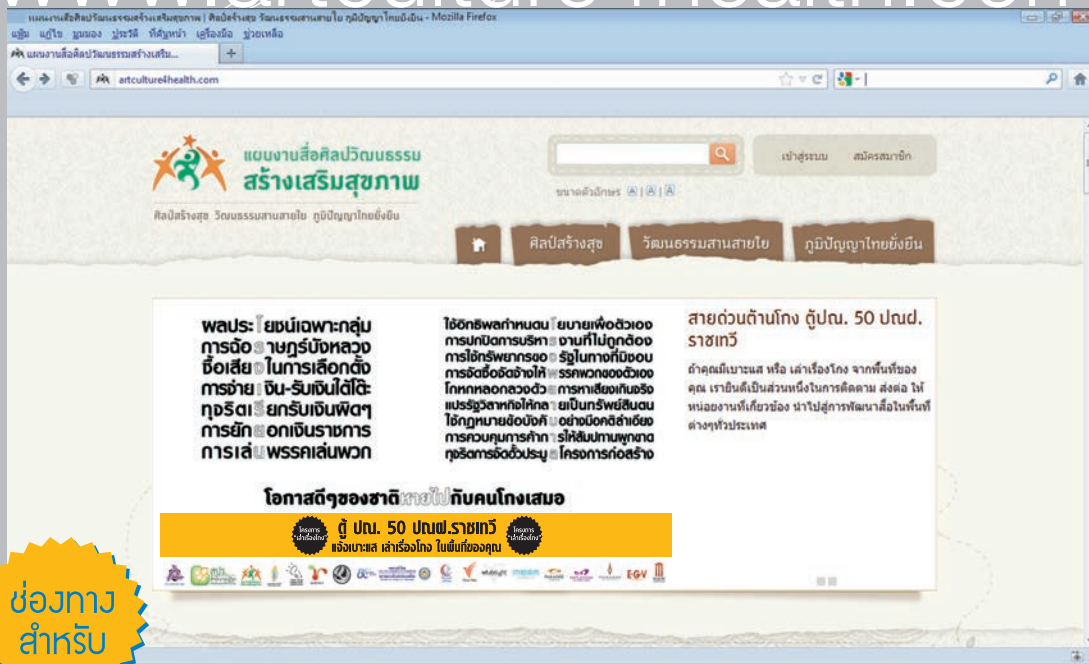

ติดตามภาพที่ออกอากาศแล้วที่

<http://www.facebook.com/art.culture4h>

www.artculture4health.com

ช่องทาง
สำหรับ

- ▶ การทำความรู้จักแพรวพราวสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ ศสส. และเครือข่าย
- ▶ ข้อมูลข่าวสาร และกิจกรรมสื่อศิลป์
- ▶ ค้นหาคณะกรรมาธิการโครงการที่ได้รับทุน
- ▶ ปฏิทินกิจกรรม และประกาศต่างๆ
- ▶ อ่านข่าวสารออนไลน์
- ▶ ฟากข่าวประกาศ
- ▶ อื่นๆ

สำหรับโครงการที่ได้รับทุน สามารถรายงานความเคลื่อนไหวของกิจกรรมผ่านเว็บไซต์ได้ทันที

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ 02-612-6996-7 ต่อ 101

www.facebook.com/art.culture4h

www.twitter.com/art_culture4h

สำนักงานกองทุนสนับสนุน
การสร้างเสริมสุขภาพ

แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรม
สร้างเสริมสุขภาพ

size 17.5 x 25.5 cm.